

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
18 päivänä lokakuuta 2001 *

Asiassa T-196/01 R,

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, edustajanaan asianajaja D. Nikopoulos,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Condou-Durande, prosessi-
osoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisön rahoitustuen peruuttamisesta 8 päivänä kesä-
kuuta 2001 tehdyn komission päätöksen C (2001) 1284 täytäntöönpanoa lykätään,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 1 Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2082/93 1 artiklalla (EYVL L 193, s. 20), IV osasto (14—16 artikla) sisältää säännökset rakennerahastoilta pyydettyä tukea koskevien hakemusten käsittelystä ja tuen saamisen edellytyksistä sekä tietyt erityissäännökset.

- 2 Asetuksen N:o 4253/88, sellaisena kuin se on muutettuna, 14 artiklan 3 kohdassa, säädetään seuraavaa:

”Komissio tutkii hakemukset erityisesti:

— arvioidakseen, ovatko ehdotettu toiminta sekä toimenpiteet asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön ja tarvittaessa yhteisön tukikehyksen mukaisia,

- arvioidakseen ehdotetun toiminnan myötävaikutuksen sen erityistavoitteiden saavuttamiseen ja, kun kyseessä on toimenpideohjelma, arvioidakseen sen muodostavien toimenpiteiden johdonmukaisuuden,

- tarkastaakseen, ovatko hallinnolliset ja rahoitusrakenteet sopivia toiminnan tehokkaan täytäntöönpanon takaamiseksi,

- päättääkseen asianomaisen rahaston tai asianomaisten rahastojen tukitoimintaa koskevista tarkoista menettelytavoista, tarvittaessa niiden tietojen perusteella, jotka on jo annettu missä tahansa asiaa koskevassa yhteisön tukikehyksessä.

Sikäli kuin kaikki tässä artiklassa vaaditut edellytykset täytetään, komissio päättää rahastojen — — tuesta pääsääntöisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on otettu vastaan. Yksi ainoa komission päätös kattaa kaikkien rahastojen ja muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden sellaisen tuen myöntämisen, joka myötävaikuttaa toiminnan rahoitukseen, mukaan lukien yhtenäistetyn lähestymistavan muodossa toteutettava toiminta.”

- 3 Asetuksen N:o 4253/88, sellaisena kuin se on muutettuna, 24 artiklassa, jonka otsikkona on ”Tuen vähentäminen, pidättäminen ja peruuttaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos toiminnan tai toimenpiteen toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä, komissio tekee tapauksesta aiheellisen tutkimuksen yhteistyöhön osallistumista noudattaen, pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai muita tämän toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa.

2. Tämän tutkimuksen perusteella komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön.

— — .”

- 4 Komissio teki 25.9.1996 päätöksen C (96) 2542 (jäljempänä tuen myöntämispäätös), jonka oikeudellisena perustana on muun muassa asetus N:o 4253/88, sellaisena kuin se on muutettuna, ja erityisesti sen 14 artiklan 3 kohta.
- 5 Tuen myöntämispäätöksen 1 artiklassa määrätään, että koehankkeen muodossa toteutettava toiminta, joka koskee Kreikassa tulipalojen tuhoamien metsien nopeaa uudelleenistuttamista (projektin 93.EL.06.023 puitteissa), ja jonka yksityiskohdat esitetään kyseisen päätöksen liitteessä 1, pannaan täytäntöön. Vastuusta täytäntöönpanosta annetaan kyseisen artiklan mukaan metsägenetiikan ja puumaisten kasvien jalostuksen laboratoriolle (Laboratory of Forest Genetics and Plant Breeding), joka tuen myöntämispäätöksen 5 artiklan mukaan oli myös yhteisön rahoituksen edunsaaja (jäljempänä edunsaaja). Edunsaaja kuuluu Aristoteleio Panepistimio Thessalonikisille (Thessalonikin Aristoteles-yliopisto Kreikassa; jäljempänä kantaja).
- 6 Tuen myöntämispäätöksen 2 artiklan mukaan tukea myönnetään menoihin, jotka toteutuvat 1.9.1996 jälkeen eli sen päivän jälkeen, jolloin toiminnan oli määrä alkaa. Siinä määrätään myös, että toiminnan toteuttaminen päättyy viimeistään 28.2.2001.

- 7 Tuen myöntämispäätöksen 3 artiklassa määrätään, että toiminnan kokonaiskustannukset voivat olla 717 532 euroa, mistä yhteisö sitoutuu suorittamaan rahoitustukena 538 149 euron enimmäismäärän.
- 8 Tuen myöntämispäätöksen 4 artiklan mukaan ”tämän päätöksen soveltamista koskevat edellytykset esitetään liitteessä 2”.
- 9 Tuen myöntämispäätöksen liitteessä 1 kuvataan kaikki kyseiselle hankkeelle ominaiset piirteet: otsake, yleis- ja erityistavoitteet, soveltamisaikataulu, menetytävät kutakin toimintaa varten asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, edunsaajaa koskevat tiedot (tässä tapauksessa pankkitili on Thessalonikin Aristoteles-yliopiston tutkimuskomitean nimissä; jäljempänä komitea), odotettujen tulosten merkitys komissiolle, hankkeen kustannukset ja sen kokonaisbudjetti sellaisena kuin se jakautuu hanketta rahoittavien elinten kesken. Yhteisön osuus on 75 prosenttia kokonaiskustannuksista.
- 10 Tuen myöntämispäätöksen liitteessä 2 olevassa 10 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos jotain edellä mainituista edellytyksistä ei noudateta tai jos on ryhdytty muuhun kuin liitteessä 1 tarkoitettuun toimintaan, yhteisö voi pidättää tukensa, vähentää sitä tai peruuttaa sen ja periä suorittamansa maksut takaisin. Jos kyseessä on maksujen palauttaminen, se voi vaatia, että niille on maksettava korkoa. Näissä tapauksissa edunsaajalla on ennen tuen pidättämisen, vähentämisen, peruuttamisen tai maksujen palautusvaatimuksen täytäntöönpanoa oikeus lähettää komissiolle huomautuksensa komission vahvistaman määräajan kuluessa.”

- 11 Edunsaaja on saanut yhteisöltä 1.9.1996 lähtien yhteensä 215 260 euroa eli 40 prosenttia hankkeelle tarkoitettusta yhteisön rahoituksesta.

- 12 Komissio totesi 9—12.11.1998 paikan päällä suoritetuissa tarkastuksissa seikoja, joita oli mahdollisesti pidettävä sääntöjenvastaisuuksina. Se päätti tämän vuoksi aloittaa asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa sekä tuen myöntämispäätöksen liitteessä 2 olevassa 10 kohdassa tarkoitettun menettelyn.

- 13 Komissio ilmoitti 25.10.1999 saantitodistuksin lähettämällään kirjatulla kirjeellä edunsaajalle ne seikat, jotka komission mukaan voivat olla sääntöjenvastaisuuksia, ja samalla se lähetti jäljennöksen tästä kirjeestä Helleenien tasavallalle mainiten, että kyseisten seikkojen johdosta saattaisi olla perusteltua, paitsi ryhtyä muihin toimenpiteisiin, mahdollisesti periä jo maksettu tuki takaisin. Komissio pyysi lisäksi edunsaajaa esittämään oikeiksi todistettujen hallinnollisten ja tilinpidollisten asiakirjojen jäljennösten avulla kuuden viikon määräajan kuluessa komissiolle todisteet siitä, että edunsaaja oli täyttänyt tuen myöntämispäätöksen mukaiset velvoitteensa.

- 14 Edunsaaja vastasi komissiolle 3.12.1999 päivätyllä kirjeellä.

- 15 Komissio teki 8.6.2001 päätöksen C (2001) 1284 (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla se peruutti edunsaajalle tuen myöntämispäätöksellä myönnetyn tuen.

- 16 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklan mukaan edunsaajan ja ”tarvittaessa niiden, jotka ovat oikeudellisesti vastuussa näistä veloista, on palautettava 215 260 [euroa] 60 päivän kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta

— — ”. Riidanalainen päätös osoitettiin sen 3 artiklan mukaan sekä Helleenien tasavallalle että edunsaajalle.

- 17 Kantaja on nostanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.8.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen saadakseen riidanalaisen päätöksen kumotuksi.
- 18 Lisäksi kantaja on tehnyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 3.9.2001 jättämällään erillisellä asiakirjalla nyt käsiteltävänä olevan hakemuksen, jossa se vaatii riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.
- 19 Komissio on esittänyt 20.9.2001 huomautuksensa tästä hakemuksesta.
- 20 Välitoimista päättävä tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoista riittävästi selvitystä voidakseen ratkaista nyt kyseessä olevan täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen ilman, että on tarpeen kuulla asianosaisten suullisia selityksiä.

Oikeudelliset seikat

- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä EY 242 ja EY 243 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/ Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan nojalla riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, mikäli se katsoo olosuhteiden tätä edellyttävän.

- 22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksessa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditun välitoimen myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa, joten täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta; asia T-211/98 R, Willeme v. komissio, määräys 10.2.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-15 ja II-57, 18 kohta, tämä määräys on vahvistettu valituksen jälkeen asiassa C-65/99 P(R), Willeme v. komissio, 25.3.1999 annetulla määräyksellä, Kok. 1999, s. I-1857 ja asia T-143/99 R, Hortiplant v. komissio, määräys 16.7.1999, Kok. 1999, s. II-2451, 15 kohta).
- 23 Välitoimista päättävä tuomioistuin katsoo nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa, että on syytä tutkia ensin, täyttyykö kiireellisyyshedellytys.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 24 Kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuisi sille selvä aineeton vahinko.
- 25 Kantaja katsoo ensinnäkin, että riidanalaisella päätöksellä ”vahvistetuiksi” väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien toteamisella vahingoitettaisiin selvällä ja tuhoisalla tavalla kantajan julkisuuskuvaa ja mainetta laitoksena, joka hoitaa julkista rahoitusta saavia hankkeita.
- 26 Kantaja väittää toiseksi, että kiireellisyyden ja kyseiseen aineettomaan vahinkoon liittyvien hyvin tuhoisten seurausten merkityksen arvioimiseksi on otettava

huomioon ne lailliset takuut, joita kantajan tutkimuskomitean harjoittamalla hallinnointitehtävällä on edunsaajan toimintoihin. Kantaja huomauttaa, että voimassa olevan kansallisen oikeuden mukaan (eli lain nro 2413/1996 50 §:n 1, 2 ja 4 momentin, presidentin asetuksen nro 432/1981 ja Kreikan valtionvarainministerin ja opetus- ja kirkollisasioiden ministerin 22.8.1996 tekemän yhteisen päätöksen KA/679 mukaan) komitea on pääasiallinen kantajan perustamaa erikoistiliä hallinnoiva elin. Kantaja toteaa, että Kreikan kaikissa ylemmissä oppilaitoksissa on tätä komiteaa vastaava elin. Komitean tehtävänä on kantajan mukaan hallita ja hoitaa kantajasta riippumatta niitä määrärahoja, joilla on tarkoitus kattaa tieteellisestä tutkimuksesta, opetuksesta, organisoinnista, teknologian kehityksestä ja näihin liittyvien palvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset, vaikka tähän liittyvä seuranta ja valvonta kuuluvatkin kantajalle. Komitealle ja yliopistolle yleensä aiheutuva aineeton vahinko on kantajan mukaan arvioitava ottamalla huomioon vahingon ja pääasian kanteessa esitettyjen väitteiden välillä vallitseva välitön yhteys. Kantaja toteaa pääasiassa esitettyjen väitteiden koskevan tapaa, jolla tarkastus paikan päällä tehtiin ja sitä, ettei tämän tarkastuksen perusteella tehty johtopäätöstä sekä kyseisen tarkastuksen lopettamisen huomattavaa viivästymistä, kun otetaan erityisesti huomioon, että rahoituksen pidättäminen oli jatkunut pitkään ilman minkäänlaista komission päätöstä ja että yhteisön lainsäätäjä oli tämän jälkeen hyväksynyt kyseisellä alalla uusia tulkintoja ja menetelmiä.

27 Kantaja katsoo, että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano alentaisi selvästi kantajan aineetonta arvoa ja olisi ankaruudessaan ristiriidassa kantajan maineen kanssa, kun sen sijaan tämä maine jäisi täysimääräiseksi ja koskemattomaksi, jos täytäntöönpanoa lykättäisiin, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut lopullisesti pääasiassa nostetun kanteen. Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano merkitsisi kantajan mukaan lisäksi ennenkuulumatonta moraalista häpeätahraa komitean historiassa ja olisi esteenä kantajan toiminnan yleiselle edistämislle.

28 Kantaja väittää lopuksi, että kyseinen aineeton vahinko olisi objektiivisesti arvioiden korjaamaton erityisesti, koska kantaja menettäisi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon johdosta asemansa mahdollisena yhteisön rahoitusta tai muuta rahoitusta — vaikkapa vain yksittäistapauksissa — hallinnoivana elimenä.

- 29 Kantaja huomauttaa kuitenkin, että se voi taloudellisten voimavarojensa turvin taata riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon milloin tahansa.
- 30 Komissio toteaa, ettei kantaja väitä, että sille aiheutuisi sellaista korjaamatonta aineetonta vahinkoa, ettei se voisi jatkaa toimintaansa. Komissio katsoo, että kantajan taloudelliset mittasuhteet riittävät takaamaan riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon.
- 31 Komissio huomauttaa kantajan maineelle aiheutuvaksi väitetyn vahingon osalta, ettei kantaja mainitse konkreettisia seikkoja, joista ilmenisi, ettei vahinkoa, johon se vetoaa ja jonka se väittää kärsineensä riidanalaisen päätöksen hyväksymisen johdosta, voida korjata pääasian oikeudenkäynnissä annettavalla ratkaisulla. Koska kyseinen aineeton vahinko on sidoksissa riidanalaiseen päätökseen ja erityisesti siinä tehtyyn päätelmään sääntöjenvastaisuuksien olemassaolosta, komissio väittää, että tämä vahinko on vältettävissä ainoastaan pääasiassa annettavalla tuomiolla. Kyseistä vahinkoa ei komission mukaan voida pitää oikeuskäytännössä tarkoitettuna korjaamattomana vahinkona (em. asia Hortiplant v. komissio, määräyksen 17—20 kohta).

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

- 32 Välitoimihakemuksen kiireellisyys on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta välttyttäisiin siltä, että välitoimea pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Välitoimen määräämistä pyytäneen asianosaisen asiana on näyttää, ettei se voi odottaa pääasiassa annettavaa päätöstä kärsimättä tällaista vahinkoa (asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 14 kohta; asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta; asia T-53/01 R, Poste Italiane v. komissio, määräys 28.5.2001, Kok. 2001, s. II-1479, 110 kohta). Jotta voitaisiin arvioida, onko kantajaa uhkaava vahinko luonteeltaan vakava ja korjaamaton ja oikeuttaako se tämän vuoksi poikkeuksellisesti lykkäämään päätöksen täytäntöönpanoa, välitoimista

päättävällä tuomioistuimella on oltava konkreettista tietoa, jonka perusteella voidaan arvioida ne täsmälliset seuraukset, jotka vaadittujen välitoimien määräämättä jättämisestä todennäköisesti aiheutuisivat (asia T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd v. komissio, määräys 2.4.1998, Kok. 1998, s. II-641, 64 kohta ja em. asia Hortiplant v. komissio, määräyksen 18 kohta).

33 Ei kuitenkaan ole välttämätöntä, että väitetyn vahingon välittömyys on näytetty toteen ehdottomalla varmuudella. Erityisesti silloin, kun vahingon toteutuminen riippuu monien tekijöiden yhteisvaikutuksesta, riittää, että vahinko on riittävällä todennäköisyydellä ennalta arvattavissa (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 38 kohta).

34 Aluksi on huomattava, että kantaja vakuuttaa välitoimihakemuksessaan voinansa taata riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon. Komitean puheenjohtajana toimivan rehtorin kirjeessä, jonka kantaja toistaa edellä mainitussa hakemuksessaan, todetaan seuraavaa:

”Thessalonikin Aristoteles-yliopistossa, joka on Kreikan suurin yliopisto, on 60 000 opiskelijaa, 2 000 pysyvään tutkimushenkilökuntaan kuuluvaa henkilöä, 2 000 teknikkoo, 9 koulua ja 43 osastoa; yliopisto huolehtii 3 500 sellaisen ohjelman toteuttamisesta, joiden saaman ulkopuolisen rahoituksen määrä on noin 16 miljardia [Kreikan drakmaa] (46 955 245 euroa).”

35 Tästä seuraa, että kantaja ilmeisesti kykenisi panemaan kyseessä olevan päätöksen välittömästi täytäntöön.

- 36 Sen väitetyn aineettoman vahingon osalta, johon kantaja vetoaa — olettaen, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanolla voisi olla kantajan pelkäämiä tuhoisia seurauksia — on todettava, että kantaja ei voi vakavan ja korjaamattoman vahingon olemassaolon toteennäyttämiseksi vedota menestyksellisesti siihen, että ainoastaan riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisellä vältettäisiin kantajan maineen loukkaaminen tai se, että kantajalla ei olisi tulevaisuudessa mahdollisuutta hoitaa julkista rahoitusta saavia hankkeita. Tällainen vahinko voitaisiin nimittäin korjata asianmukaisella tavalla kumoamalla kyseessä oleva päätös pääasian kanteen käsittelyn yhteydessä (ks. yhdistetyt asiat 59/80 ja 129/80, Turner v. komissio, tuomio 9.7.1981, Kok. 1981, s. 1883, 74 kohta; asia T-82/95 R, Gómez de Enterría v. parlamentti, määräys 11.4.1995, Kok. H. 1995, s. I-A-91 ja II-297, 21 kohta; em. asia Willeme v. komissio, määräys 10.2.1999, 43 kohta, em. asia Willeme v. komissio, määräys 25.3.1999 ja asia T-138/01 R, F v. tilintarkastustuomioistuin, määräys 21.9.2001, 49 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 37 Tästä seuraa, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei nyt kyseessä olevassa tapauksessa täyty aineettoman vahingon osalta, sillä välitoimimenettelyn tavoitteena ei ole varmistaa vahingon korvaamista vaan pääasiassa annettavan tuomion täysi tehokkuus (em. asia Willeme v. komissio, määräys 25.3.1999, 62 kohta).
- 38 Joka tapauksessa vaikuttaa todennäköiseltä, ettei kantajan maineen loukkaaminen — jos se olisi näytetty toteen — johdu riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta, vaan todellisuudessa itse päätöksen tekemisestä. Näin ollen kantajan pelkäämän aineettoman vahingon syntymistä ei voitaisi välttää, vaikka täytäntöönpanoa lykättäisiin kantajan vaatimalla tavalla.
- 39 Koska kiireellisyyttä ei ole näytetty toteen, ei ole tarpeen tutkia *fumus boni iuris* liittyvää edellytystä.
- 40 Välitoimihakemus on näin ollen hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välimiihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 18 päivänä lokakuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti